

§ 131 Nya dokument från Kyrkornas världsråd om kyrkosyn och mission

TOMAS JANSSON:

Herr ordförande och ledamöter! Jag talar för utskottet i den här frågan. Eva-Maria Munck har skrivit en viktig motion som uppmärksammar oss på två väldigt viktiga ekumeniska dokument som nyligen har antagits av Kyrkornas världsråd. Det ena dokumentet handlar om kyrkan och det andra handlar om missionen. Dokumentet om kyrkan heter *Kyrkan mot en gemensam vision*. Det är ett dokument om kyrkosyn, eklesiologi, och det är ett s.k. konvergensdokument, det andra konvergensdokumentet i Kyrkornas världsråds historia. Det första kom 1982 och hette *Dop, nattvard, ämbete*.

Det här dokumentet har det arbetats med i 20 års tid med en mycket bred kyrklig sammansättning, ortodoxa, anglikaner, lutheraner, andra protestanter, katoliker, pentakostala kyrkor. Tillsammans har man försökt hitta en vision av vad det innebär att vara kyrka, och det har resulterat i detta dokument. Man har begärt att få in officiella svar från kyrkorna runt om i världen, och senast i december 2015 ska Svenska kyrkan lämna sitt svar på dokumentet. Som ett led i detta behöver vi i kyrkan ta till oss dokumentet, bearbeta det, se vad det betyder för vår kyrkosyn, för vår självförståelse och en process inleds som så småningom leder fram till Svenska kyrkans officiella svar.

Det andra dokumentet *Tillsammans för livet. Mission och evangelisation i en värld i förändring*. Det är ett spännande dokument som handlar om mission, policydokument kring mission, och det är också det andra grundläggande missionsdokumentet som Kyrkornas världsråd genom tiderna har antagit. Det första kom faktiskt det också 1982. En lika bred ekumenisk uppslutning ligger bakom bearbetandet av detta dokument. Dokumentet är spännande därför att det vänder mycket på perspektiven. Mission har klassiskt handlat om något som har utgått från de kristna kärnområdena och ut till den liksom okända periferin som inte nåtts av budskapet. Här vänds på perspektiven och säger att nu är det snarare missionen från marginalen in mot centrum som kanske är framtidens stora utmaning. Det är också ett dokument som vi i Svenska kyrkan behöver ta till oss av, bearbeta, reflektera kring på församlingsnivå, på stiftsnivå och på nationell nivå. Här handlar det inte om att avge ett officiellt svar, men det är ett dokument som vi behöver bearbeta tillsammans i Svenska kyrkan.

Utskottet föreslår att Eva-Marias punkt 1 i motionen ska bifallas, vilket innebär att vi ber kyrkostyrelsen i uppdrag att utarbeta en plan för spridning och utbildning kring dessa dokument. Vi föreslår avslag på punkterna 2 och 3 beroende på att vi tycker att de inkluderas i punkt 1.

Utskottet föreslår bifall till motionens punkt 1.

EVA-MARIA MUNCK:

Herr ordförande! Tack så mycket, Tomas! Först vill jag börja med att påpeka att jag inte är ensam motionär utan Ola Isacson och Anders Roos är också motionärer. Vi tackar för behandlingen av vår motion.

Vi ser fram emot att prata om de här frågorna att vara kyrka och hur vi som kyrka kan jobba med mission och evangelisation i vår tid idag. Jag vill läsa punkt 8 i det här missionsdokumentet *Tillsammans för livet*. Det lyder så här: Alla kristna kyrkor och församlingar är kallade att vara levande budbärare av evangeliet om Jesus Kristus, de goda nyheterna om frälsning. Evangelisation är att tillitsfullt men ödmjukt dela vår tro och övertygelse med andra människor. Det är en gåva till andra som visar på Guds kärlek, nåd och barmhärtighet i Kristus. Det är den oundvikliga frukten av genuin tro. Därför måste kyrkan i varje generation

förnya sitt engagemang för evangelisation som en väsentlig del av hur vi förmedlar Guds kärlek till världen. Hur kan vi förkunna Guds kärlek och rättvisa till en generation som lever i en individualiserad, sekulariserad och materialistisk värld?

Det här dokumentet väcker många frågor och de frågorna ser vi fram emot att prata vidare om i våra stift, församlingar och även i andra forum. Om man är nyfiken på det här dokumentet, prata med mig för jag har några extra exemplar.

Tack för behandlingen av vår motion! Jag yrkar på bifall till utskottet.

OLA ISACSSON:

Herr ordförande, ledamöter och biskopar! I likhet med Eva-Maria så tackar jag för behandlingen av denna motion men jag yrkar att motionen i sin helhet ska bifallas, även punkterna 2 och 3. I punkterna 2 och 3 finns en inriktning på hur vi vill att man ska arbeta med dokumenten, att det ska utarbetas samtalsunderlag som underlättar för diskussioner i församling och stift, att kyrkomötets ledamöter ska få dokumenten i sin hand. När jag tittar igenom hur man har arbetat tidigare, det är längesedan vi arbetade med internationella dokument i ekumeniska frågor, så var det ett mycket omfattande studiearbete man gjorde. På riksplan, på stiftsplan, på kontrakts- och församlingsplan så studerades det inför remissvaret på BEM-dokumentet. När skrivelsen beskriver vad som händer i Church of England och vad som händer i den Finska kyrkan så är det också en ganska detaljerad beskrivning av vad man vill göra. Den Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland t.ex. har valt att genomföra receptionsprocessen genom att översätta dokumenten till finska, anordna workshops om dokumentens innehåll i varje stift, sända ut dem till samtliga församlingar samt dela ut dem till medlemmarna i kyrkomötet. Den vägen som den Finska kyrkan väljer är alltså nästan exakt densamma som motionen föreslår.

För att få en slags styrrel i arbetet, en slags riktlinje i arbetet, så att det kommer framåt så vill jag alltså föreslå att kyrkomötet antar motionen i sin helhet.

TOMAS JANSSON (REPLIK):

När vi föreslår avslag på punkterna 2 och 3 i motionen så ska det inte tolkas som att vi tycker att det vore olämpliga åtgärder att vidta. Vi bara menar att kyrkostyrelsen lämnar i förtroendet åt att vidta alla de typer av åtgärder som behövs för spridningen och bearbetningen av dessa dokument.

TERESIA DERLÉN:

Det var en dag i april som en blandad skara av lutherska präster samlades i London på Augustanacentrum, och så jag, lutheranen som jobbar i Engelska kyrkan. Vi samlades för att diskutera dokumentet *The Church*, den som på svenska heter *Kyrkan*. Det var ett dokument som jag inte hade hört talas om, vilket jag blev pinsamt berörd om nu, för jag insåg ju snabbt dess stora ekumeniska betydelse och dess stora betydelse för alla kyrkor. Vi har ju bara ett liknande dokument, nämligen BEM-dokumentet från 1980-talet om dop och nattvard. Ett enda sådant övergripande dokument för den världsvida kyrkan och nu har vi två. Ett nytt dokument om kyrkan, om vad det innebär att vara kyrka, är en enorm bedrift att lyckas samla alla dessa olika kyrkotraditioner över hela världen, med alla dessa olika kyrkosyner som existerar kring just ett dokument. Om man tänker på hur många kyrkosyner det finns i det här mötet så tänk då hur det är ute i världen.

När jag så kom till kyrkomötet i september insåg jag snabbt att jag hade en fördel eftersom jag hade varit på mitt möte i april, för det var många här som inte heller hade hört talas om det här dokumentet. Det är med glädje jag hör att det har översatts till svenska, men, och det är ett stort men. Viktigt som dokumentet är så är det inte helt lättillgängligt. Samtalsmaterial som det som gavs vid diskussionen om homosexualitet kring 2003–2004, tror jag det var, skulle vara till en stor hjälp i församlings- och stiftsnivåer. Det skulle vara en hjälp till att vara kyrka, till att vara kyrkor tillsammans och hjälp att vara kyrka i vårt samhälle. Allt detta innefattar det här dokumentet.

Jag ska läsa en liten bit från början av dokumentet: "The church as the body of Christ acts by the power of the holy Spirit to continue his life given mission in pathetic and compassionate ministry and so participates in God's work of healing a broken world, communion whose source is a very life of the holy Trinity is both a gift by which the church lives and at the same time the gift that God cause a church to offer to wounded and divided humanity in hope of reconciliation and healing."

För att understryka behovet av samtalsdokument vill jag bifalla åtminstone punkt 2, men nu hela motionen.

ÄRKEBISKOP ANDERS WEJRYD:

Det är väl så att den engelskspråkiga världen har haft ett litet försteg och en del specialister i Sverige och särskilt intresserade. Vi har ju haft några seminarie-omgångar i Sverige också om det här dokumentet, men det har framför allt mera berört personer som har varit engagerade i processen tidigare och biskopsmötet bl.a. Detta att vi översätter dokumentet är ju just därför att det här kan bli väldigt intressant. Det är väldigt viktigt att göra det nu i samspel också med andra kyrkor i Sverige. Vi ska inte springa iväg och göra något alldeles för oss själva. Det här missionsdokumentet är nu översatt med huvudsaklig arbetskraft från Svenska missionsrådet och Sveriges Kristna Råd och vi har tagit ansvar att översätta det andra dokumentet i Svenska kyrkan. Men processerna behöver ju för att bli riktigt bra göras ihop med katoliker, ortodoxer, frikyrkliga och svenskkyrkliga här i Sverige, och här är det stor ambition för Sveriges Kristna Råd. Ni kommer inte undan att få diskutera det här och det tycker jag är väldigt roligt. Vi ska alltså notera det att katolikerna finns med i processerna kring båda dokumenten och det är ju faktiskt mycket viktigt om man ska få någon hållbar ekumenik för framtiden.

Beslut i ärendet återfinns i kyrkomötets protokoll, § 165.